2e Jaargang No. 8 April 1966

DE AMBTENAAR

A.N.A.A.B. ARUBA.

Maandblad van de Algemeen Nederlands Antilliaanse Ambtenarenbond Aruba

HET NIEUWE BESTUUR ANAAB ARUBA

In de bestuursvergadering van 14 Maart werden de bestuurszetels als volgt verdeeld:

Voorzitter:
K. Norder

Ondervoorzitter:
H. Th. Lopez

Secretaris:
J. Lamens

Penningmeester:
J.A. Ruiz

2e secretaris:
L.G. Frans

2e penningmeester:
E.D.C. Fowler

Commissarissen:
A. Baptist
G.A. Krist
C.A. Marquez.

—•—

Verslag van de bestuursvergadering gehouden op 8 februari 1966 in het bondskantoor te Oranjestad.

1. *Opening.*
   Om 20.20 opende de voorzitter de vergadering. Drie leden waren met kennisgeving afwezig.
2. *Notulen.*
   De notulen van de vorige vergadering werden zonder op of aanmerkingen aangenomen en vastgesteld.
3. *In en uitgaande stukken.*
   Deze werden voorgelezen en leverden geen stof tot discussie op.
4. *Algemene vergadering.*
   Met betrekking tot de algemene ledenvergadering werden nog enige suggesties gedaan waarvan de voorzitter aantekening heeft gehouden.
5. *Werkverdeling algemene vergadering.*
   De taken voor de verschillende bestuursleden werden verdeeld. De 2e secretaris zal de notulen bijhouden.
6. *Duurtetoeslag.*
   Over dit onderwerp werd van gedachten gewisseld en enkele voorstellen werden naar voren gebracht en besproken.
7. *S.A.R.*
   Besloten werd dat indien de S.A.R. op 11 Maart geen 200 leden heeft het plan definitief van de baan is. Op de algemene vergadering zal dit echter nog naar voren worden gebracht.
8. *Rondvraag.*
   De voorzitter deelde mede uit de plaatselijke pers te hebben vernomen dat de ambtenarenbonden niet vertegenwoordigd zullen zijn in de reeds opgerichte Sociaal Economische Raad. Uitvoerig werd hierover gesproken waarbij nog nader op deze kwestie zal worden teruggekomen.
   Op 11 februari zal het ANAAF bestuur een onderhoud hebben met de Hoofd. Commissaris van Politie. Besloten dat van Aruba de secretaris zal worden afgevaardigd.
   De moeilijkheden van een lid van de ANAAB-Aruba werd besproken en aan de leden uitgelegd waarna de houding die de ANAAB zal gaan innemen werd vastgesteld.
   Wat betreft de nieuwe kantoorruimte werd door een lid enkele mededelingen gedaan waaruit bleek dat op korte termijn een beslissing te verwachten valt.
   De voorzitter deed verslag van het onderhoud dat hij had met een hoofd van dienst waaruit bleek dat hij het grotendeels eens was met de zienswijze van de bond, e.e.a. zal in een brief aan het B.C. worden vastgelegd. Een lid vroeg of er een abonnement op de statenvergaderingenverslagen was.

Dit werd bevestigd, een tweede abonnement werd niet noodzakelijk geacht. Besloten werd de eerste zaterdag na de 1e Mei, jaarlijks een feestavond te organiseren. De jaarvergadering zal echter hierover moeten beslissen.

Niets meer aan de orde zijnde sloot de voorzitter om 22.00 de vergadering.

Voor het jaar 1966 hebben namens de ANAAB-Curaçao zitting in het Landelijk Georganiseerd Overleg als leden de heren:

K.v.d. Bosch, E.A. Carty, G.T. Hernandez, M.J. Larmonie, O. Martina en E.P. Monte.

als plaatsvervangende leden de heren:

J. Droog, W. Hendrikse, C.E. Lopes, E. Nijdam, C.A. de Oude en A. Simmons.

Namens de ANAAB-Aruba hebben zitting de heren:

J. Lamens, G. Krist en K. Norder en als plaatsvervangende leden de heren:

J. Ruiz, L. Frans en C.A. Marquez.

In het eilandelijk G.O. hebben zitting de heren:

H. Th. Lopez, K. Norder en L.G. Frans.

als plaatsvervangende leden de heren:

G.A. Krist, A. Baptist en E.D. C. Fowler.

Voor het komende verenigingsjaar is het bestuur van de P.C.O.V.A. als volgt samengesteld:
Voorzitter: J.P. Frouws
Secretaris: P.J. Pieterse
Penningmeester: H. Verhoef
Leden: M. van Sluis, A. Sinninghe.

CIRCULAIRE van de Minister-President van 14 januari 1966 no. 225 aan de heren Hoofdambtenaren en Hoofden van Dienst, berteffende het verlenen van overtocht bij dienstreizen.

Bij circulaire dd. 25 september 1965 no. 10616 werd vastgelegd, dat ingaande 1 november 1965 bij dienstreizen per vliegtuig van Landswege uitsluitend overtocht in de economy klasse en dat indien het dienstreizen naar Nederland betreft overtocht hetzij in de door de K.L.M. per 1 november 1965 ingevoerde speciale retourtarief tussen een der eilanden van de Nederlandse Antillen en Amsterdam naar reden van ƒ 783.—, zal worden verleend.

De raad van Ministers besliste intussen dat in afwijking van het bepaalde in bovenaangehaalde circulaire bij dienstreizen overtocht in de eerste klasse zal worden verleend in de volgende gevallen:

a. wanneer ambtenaren voor eenzelfde doel samen reizen met nietambtenaren, die in de 1ste klasse reizen;

b. wanneer ambtenaren deel uitmaken van en samen reizen met nietambtenaren, die in de 1ste klasse reizen;

Ik moge u verzoeken het vorenstaande ter kennis te brengen van het onder u dienend personeel.

De Minister-President,

Commentaar redactie:

Ambtenaar wordt eerst heer, als hij met een heer reist. Anders blijft hij slechts ambtenaar.

——•——

NEDERLANDSE ANTILLEN
ALGEMENE SECRETARIE
AAN DE
NED. ANTILLIAANSE
AMBTENAREN FEDERATIE

Postbus 604
Alhier
Uw brief van 23 dec. 1965
Ons nummer: 14450

Naar aanleiding van uw boven aangehaalde brief betreffende rechtskundige bijstand voor ambtenaren die in verband met de uitoefening hunner bediening in aanraking komen met de rechter heb ik de eer u te berichten als volgt:

Ad Strafzaken.

Het doet zich zelden voor, dat ambtenaren zich in de uitoefening hunner bediening schuldig maken aan strafbare feiten tengevolge waarvan zij zich aan strafvervolging blootstellen. In die gevallen waarin dit zich kan voordoen zal het openbaar ministerie niet licht tot vervolging overgaan, doch slechts dan wanneer de formele kring binnen welke de ambtenaar bevoegd was tot handelen in ernstige mate was overschreden en derhalve dientengevolge niet meer sprake kan zijn van een rechtmatige uitoefening van de bediening.

In zodanige gevallen is er voor het Land geen aanleiding toe om de kosten van rechtskundige bijstand ten behoeve van de ambtenaar op zich te nemen. In geval het openbaar ministerie wegens geringe overschrijding van de "formele kring" besluit niet over te gaan tot vervolging doch de Rechter ex artikel 26 van het Wetboek van Strafvordering C.Q. het Hof van Justitie op grond van de bepalingen van de Rechterlijke Organisatie vervolging zou gelasten, dan bestaat er geen bezwaar tegen de eventueele kosten van rechtskundige bijstand voor rekening van het Land te nemen.

Dit zal evenwel afhankelijk worden gesteld van de aard en de ingewikkeldheid van de zaak, waarbij iedere zaak op eigen mérites zal worden beoordeeld.

Ad civiele zaken:

Aangezien het meer voor de hand ligt om het Land of het Eilandgebied, waarvan de ambtenaar een orgaan is, aan te spreken, zal ook het geval, dat de ambtenaar persoonlijk wordt aangesproken, voor een handelen of nalaten in de uitoefening van zijn bediening, niet licht voorkomen.

Uiteraard kan het ook voorkomen dat zowel het Land als de ambtenaar gezamenlijk worden aangesproken.

Of de kosten van rechtskundige bijstand ten behoeve van de ambtenaar in zodanig geval voor rekening van het Land kunnen komen zal ook hier van geval tot geval worden beoordeeld naar mate de aard en de ernst van de misslag van de ambtenaar.

De Minister President.
w.g. E. Jonckheer.

Met toestemming overgenomen uit de "Ambtenaar" van ANAAB- Curaçao.

Vakbeweging en consumentenbelangen.

Dat de Vakbeweging zeker wel een taak heeft ten aanzien van de belangen van de consument is dezer dagen wel eens te meer gebleken. In Nederland waar blijkens artikelen die wij voor U lazen de vakorganisaties stellen dat de werkgevers op twee markten opereren, te weten de afzetmarkt en de arbeidsmarkt, is de door deze organisaties noodzakelijk geachte bundeling van krachten, te weten een samengaan met de Nederlandse Consumenten Bond, op het laatste moment, door het niet behalen van de vereiste meerderheid van twee/derde der stemmen op de bondsvergadering van deze Consumenten-organisatie, ondanks het streven van het bestuur dezer laatste organisatie, vooralsnog niet door kunnen gaan.

De grote vakorganisaties stellen namelijk dat op de arbeidsmarkt de georganiseerde werkgevers een behoorlijk tegenwicht vinden in de organisaties der werknemers.

Doch op de afzetmarkt waar de werknemers als consumenten een deel van hun loon moeten afstaan, ontbreekt een dergelijk tegenwicht. En juist daar staat de werknemer/consument vaak weerloos tegenover de eensgezindheid van de werkgevers/producenten.

Gesteld kan worden dat de moderne westerse samenleving wordt beheerst door het consumeren. Door steeds nieuwe produkten en variaties daarvan op de afzetmarkt te brengen, prikkelt men de kooplust, terwijl een goedgerichte reclame-techniek deze kooplust nimmer doet verflauwen. In de gevallen waarin het inkomen stijging vertoont en niet meer totaal wordt besteed aan de aller-eerste levensbehoeften neemt de strijd der producten in hevigheid toe om zoveel mogelijk van dit inkomen aan zich te trekken.

Het is derhalve jammer voor onze Nederlande collega's dat het inzicht als hierboven geschetst niet voldoende kon doordringen in de gelederen van de Nederlandse Consumentenbond, die, het moet gezegd, baanbrekend werk heeft verricht. Wellicht dat men in deze laatste bond, al is het dan niet uitgesproken, de vrees koesterde, dat met het in huis halen van de ogenschijnlijk machtige vakorganisaties, men geen baas meer in dit eigen huis zou kunnen spelen.

Voor ons is hierbij het algemeen belang min of meer op de achtergrond geraakt. Het is toch moeilijk aan te nemen dat bedoelde vak-organisaties die zoveel voor het algemeen welzijn hebben verricht, ook op het gebied van het waken voor de consumentenbelangen, het overheersen van andere organisaties op dit gebied voor ogen hebben gehad. Wat dat betreft kan men in Nederland in het kleine uitermate groot zijn en in het grote uitermate klein en mogen we ons gelukkig prijzen dat zulks allerwegen hier bij ons in dit opzicht gunstiger ligt.

De bereidheid tot samenbundeling is aanwezig en zal onontkoombaar zijn beslag vinden. Wellicht dat tzt., in tegenstelling tot veel, waarvoor men hier Nederland nog naar de ogen kijkt, men in Nederland eens naar óns zal kijken, niet om te zien zoals het moet, dat durven wij niet te stellen, maar zoals het óók kan.

De tijd zal het leren.

Door omstandigheden te laat gepubliceerd in dit maandblad waarvoor onze verontschuldiging. Red.

—•—

ALGEMENE NEDERLANDS ANTILLIAANSE AMBTENAREN FEDERATIE — A.N.A.A.F.

Secretariaat: de Ruytergebouw,
Postbus 604,
Tel. 11583
Ons no. 255

Willemstad, 21 december 1965.

Aan de heer Minister-President
van de Nederlandse Antillen,
Willemstad, Curaçao.

Excellentie,

Met grote onrust volgen wij de maandelijkse publicaties van het Bureau voor de Statistiek betreffende de kosten van het levensonderhoud in de Nederlandse Antillen.

Immers, sedert januari 1958 is het indexcijfer tot en met september van dit jaar voor Curaçao opgelopen van 100 tot 107.4 en voor Aruba zelfs tot 108.9.

Dat dit impliceert dat het inkomen van de overheidsdienaren en daarmede de gelijkgestelden in feite steeds dalende is, behoeft nauwelijks betoog evenmin als de omstandigheid, dat verminderde koopkracht van hun inkomen de laagste bezoldiging van deze categorieën het zwaarst treft.

In vele gezinnen van ambtenaren heerst armoede en is de schuldenlast dermate gestegen, dat een groot gedeelte van het budget moet worden aangewend voor aflossingen en rentebetalingen.

Ons bestuur heeft op zich genomen te waken voor ideële en materiële belangen van ruim 4000 ambtenaren en daarmede gelijkgestelden. Wij zijn dan ook van mening dat de betrokkenen gehonoreerd dienen te worden op een dusdanige wijze, dat zij zich op het sociale niveau, waarop zij door hun ambtelijke status geplaatst zijn, kunnen handhaven.

Intussen is de toestand voor velen onhoudbaar geworden en wij achten ons verplicht U wederom hierop te moeten attenderen.

Wij kunnen ons namelijk niet aan de indruk onttrekken dat de regering de ernst van de huidige toestand met betrekking tot het levenspeil van zeker 65% van haar dienaren niet inziet, daar zij anders ongetwijfeld middelen beraamd zou hebben, om althans voor deze laagst bezoldigden tot een voorlopige verbetering te geraken.

Wij hebben Uwe Excellentie reeds meerdere malen zowel schriftelijk als mondeling over dit probleem benaderd, doch tot dusver zijn reële resultaten uitgebleven. Met toezeggingen zoals in het verleden gedaan zijn b.v. een geheel nieuwe bezoldigingsregeling, eventueel met incorporatie van de duurtetoeslag, voor een functiebeschrijving of voor een werkclassificatie, is men nu niet meer gebaat.

Wij willen niet ingaan op de vraag, op welke wijze onze gerechtvaardigde wensen geëffecteerd kunnen worden; meerdere malen hebben wij ervaren, dat onze suggesties door het U ter beschikking staande ambtelijk apparaat als niet ter zake dienend, van de hand worden gewezen.

Wel zijn wij er van doordrongen, dat de economische en financiele situatie van de Antillen verre van rooskleurig is, doch wij zijn nog steeds van mening dat de bezoldiging van ambtenaren met de daaraan verbonden duurtetoeslag niet de sluitpost van de begroting mogen vormen.

Met nadruk willen wij daarom verklaren dat verhoging van de duurtetoeslag in het belang van de ambtenaren een gebiedende eis is.

Met verschuldigde hoogachting
hebben wij de eer te zijn,
Namens het bestuur van de
A.N.A.A.F.

De Voorzitter,
G.T. Hernandez.

De Secretaris,
H.G.A. Bongers.

CIRCULAIRE van de Minister-President van 17 januari 1966 no. 12752 betreffende het verhaal wegens schade toegebracht aan dienstauto's in geval het ongeluk te wijten is aan de bestuurder daarvan en er sprake is van grove schuld of grote onachtzaamheid.

Hierbij heb ik de eer uw aandacht voor het volgende te vragen.

Op grond van artikel 40 van de "Comptabiliteitslandsverordening" alsmede op grond van artikel 68 van de "Landsverordening Materieel Ambtenarenrecht" is de persoon, in dienst of ter beschikking gesteld van de Nederlandse Antillen (de ambtenaar) die als zodanig en zonder terzake rekenplichtig te zijn door onrechtmatige handelingen of door het nalaten van de zorg waartoe hij gehouden is, middellijk of onmiddelijk de overheid schade toebrengt, verplicht die schade te vergoeden.

Het komt nog al eens voor, dat er ongelukken met dienstauto's plaats vinden, waarbij de betrokken dienstauto wordt beschadigd, indien in zo'n geval het ongeluk aan de bestuurder van de dienstauto te wijten is, zullen voormelde artikelen toepassing vinden indien er sprake is van grove schuld of grote onachtzaamheid. Het is derhalve zaak, dat de bestuurders van dienstauto's stipt de verkeersregels in acht nemen.

Ik nodig u uit het vorenstaande onder de aandacht van het onder u dienende personeel te brengen.

De Minister-President,

Commentaar redactie:

Het tere punt is hierbij wáár geringe schuld, of gewone schuld eindigt en wáár de "grove schuld" aanvangt.

ARTIKEL 29 VAN HET M.A.R.

—•—

In een serie artikelen zullen maandelijks enkele van de belangrijkste artikelen van het M.A.R. behandeld worden.

In de tweede van deze serie komt artikel 29 aan de beurt.

Was vroeger studeren in het buitenland een privilege wat slechts voor enkele welgestelden was weggelegd thans besteedt de Overheid jaarlijks enorm sommen geld aan studiebeurzen en studietoelagen. Ondanks de moeite die de Overheid zich getroost moet de familie meestal nog financieele bijstand verlenen omdat de studiebeurzen maar het allernoodzakelijkste aan uitgaven dekken. Bovendien krijgt niet iedereen een studiebeurs. Zeer welkom is dan ook de invoering van artikel 29 voor de ouders die studerende kinderen hebben boven de 18 jaar, nu voor hen de kindertoelage gehandhaafd blijft.

Bovendien kan het nog de duurtetoeslag beinvloeden indien het gezin drie of minder kinderen telt.

Sociaal gezien is het onder ten 4e genoemde een zeer sympathiek artikel. Juist deze kinderen vragen niet alleen veel aandacht van de ouders maar kosten bovendien zeer veel geld en is de handhaving van de kindertoelage tot het 25e levensjaar een welkome versterking van het gezinsinkomen. Al met al kan gezegd worden dat artikel 29 behoort tot de tastbare verbeteringen van de ambtenaar.

Lang is reeds door de ambtenarenbonden hiervoor geijverd en we zijn dan ook opgelucht dat zulks zijn beslag heeft gekregen. Wellicht ten overvloede laten we hieronder de verbeteringen volgen;

Voor de toepassing van artikel 29 (kindertoelage) worden met kinderen beneden de leeftijd van 18 jaren gelijkgesteld:

"Studerenden"

a) kinderen van achtien tot vijf en twintig jaar, wier tijd behoudens

in geval van ziekte of vacantie geheel of grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs.

"Minder valide kinderen".

b) kinderen van achttien tot vijf en twintig jaar, die naar het oordeel van het bevoegde gezag tengevolge van ziekte of gebreken blijvend buiten staat zijn om met arbeid, die voor hun krachten is berekend, een derde te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde kinderen van gelijke leeftijd in staat zijn met arbeid te verdienen.

—•—

(Ingezonden door een lid)

DE AMBTENAAR ALS WERKNEMER

Wie als ambtenaar zijn positie als werknemer eens nader bekijkt, komt wel tot een onaangename conclusie. Immers, schijnbaar is alles heel erg mooi geregeld. Lees er ons Burgerlijk Wetboek maar eens op na. Hierin heeft de wetgever om de economisch zwakke werknemer tegen de werkgever te beschermen de arbeidsovereenkomst geregeld, welke regeling in hoofdzaak dwingend recht bevat, waarvan dus werkgever noch werknemer bij het sluiten van hun overeenkomst mogen of kunnen afwijken.

De arbeidsovereenkomst, is de overeenkomst waarbij de ene partij, de arbeider zich verbindt, in dienst van de andere partij, de werkgever, tegen loon gedurende zekere tijd arbeid te verrichten (art. 1613a).

Deze overeenkomst leidt tot een verbintenis tussen twee partijen, n.l. werkgever en werknemer (een verbintenis uit contract geboren) Alle wettig gemaakte overeenkomsten strekken degenen, die dezelven hebben aangegaan, tot wet (art. 1355) Vanzelfsprekend kan iedere partij dus gedwongen worden zijn verplichtingen na te komen, zelfs zijn de partijen soms tot meer verplicht dan zij zijn overeengekomen. De overeenkomsten moeten te goeder trouw worden ten uitvoer gebracht (art. 1355) en verbinden niet alleen tot datgene, hetwelk uitdrukkelijk bij dezelve bepaald is, maar ook tot al hetgeen, dat naar de aard van dezelve overeenkomsten, door de billijkheid, het gebruik of de wet wordt gevorderd (art. 1356).

Uit de bepaling, dat overeenkomsten ten uitvoer moeten worden gelegd met inachtneming van goede trouw en billijkheid, volgt volgens de Hoge Raad, dat beide partijen zich behoren te onthouden van alles wat onredelijk is. Zelfs heeft de Hoge Raad bepaald, dat dit voorschrift dermate in verband staat met de openbare orde en de goede zeden, dat partijen het niet terzijde kunnen stellen.

Op grond van de bepalingen inzake goede trouw en billijkheid zal de rechter bijvoorbeeld een onderzoek kunnen instellen naar de rechtsgeldigheid van de partijbeslissing. Onder partijbeslissing wordt verstaan de bepaling in een overeenkomst, dat geschillen ter beslissing zullen worden voorgelegd aan één der partijen, of, indien één partij rechtspersoonlijkheid bezit, aan één van de organen van die partij. In dit geval doet zich in het bijzonder de mogelijkheid voor van verwaarlozing van de goede trouw en de billijkheid.

De ambtenaar, die dit alles leest, zal misschien aanvankelijk geneigd zijn te geloven, dat zijn rechten door bovenstaande bepalingen goed geregeld zijn, hoewel de overheid, die als wetgever de werknemer zo zorgvuldig beschermt, ten opzichte van haar eigen werknemers maar een pover figuur slaat. Zelfs zal de ambtenaar zich misschien afvragen, of de wijze, waarop de overheid haar verplichtingen ten opzichte van zijn werknemers nakomt, geen positieve contractbreuk inhoudt.

Positieve contractbreuk is aanwezig, wanneer door de wijze, waarop de schuldenaar de verbintenis nakomt, de schuldeiser in diens goederen schade is veroorzaakt.

Een ambtenaar, die zich in 1958 heeft verbonden tegen een bepaald salaris voor de overheid te gaan werken, kon in dat jaar voor zijn salaris een bepaalde hoeveelheid goederen en diensten verkrijgen, het zogenaamde reële loon. Op dit moment kan hij voor dat salaris aanmerkelijk minder goederen en diensten verkrijgen. Zijn reële loon is gedaald, waardoor hij reële schade lijdt. Ook al zal de overheid juridisch gezien geen positieve contractbreuk plegen, toch krijgt men wel de indruk, dat de overheid onredelijk en onbillijk handelt.

Wie echter meent op grond van bovenstaande bepalingen de overheid zo nodig te kunnen dwingen haar verplichtingen na te komen, heeft zich blij gemaakt met een dode mus. Want helaas staat in art. 1613, dat de bepalingen aangaande de arbeidsovereenkomst niet van toepassing zijn ten aanzien van personen in dienst van het Gouvernement, tenzij deze bepalingen bij algemene verordening van toepassing zijn verklaard. Uit ons materieel-ambtenarenrecht blijkt, dat de bepalingen aangaande de arbeidsovereenkomst alleen van toepassing zijn op arbeidscontractanten.

Toch zal het een ieder wel erg ongeloofwaardig voorkomen, dat het de overheid werkelijk geoorloofd zou zijn zich ten opzichte van haar eigen werknemers handelingen te veroorloven, die aan andere werkgevers verboden zijn.

Laten we eens een concreet geval bij de kop nemen.

In "De Ambtenaar" van maart 1965 staat het landsbesluit, waarbij de Gouverneur op voordracht van de Minister van Justitie R.J. Isa de heer C.W.J. Jonckheer voor een tijdvak van zes jaar heeft benoemd tot lid van de Raad van Beroep in Ambtenarenzaken, op grond van de regeling Ambtenarenrechtspraak 1951. Deze benoeming geschiedde met voorbijgaan van de door de ANAAB-

Aruba en ANAAB- Curaçao voorgedragen candidaat, hoewel de Minister-President had toegezegd de voordracht van onze bonden te zullen steunen.

Uit het bovenstaande blijkt tevens, dat de regering een apart orgaan in het leven heeft geroepen, dat de ambtenarenzaken in hoger beroep moet behandelen.

Voorts wordt er van de heer C.W. J. Jonckheer verwacht, dat hij objectief recht zal spreken. Dit houdt in, dat hij in sommige gevallen de regering in het ongelijk zou moeten stellen. Indien er nu nauwe relaties blijken te bestaan tussen de heer C.W.J. Jonckheer en de Minister-President Jonckheer, zal ieder redelijk denkend mens zich direct afvragen of hier geen al te hoge eisen worden gesteld aan het vermogen van een mens om objectief te zijn.

Indien een andere werkgever de geschillen met zijn werknemers op een soortgelijke wijze zou regelen, zou de onafhankelijk rechter onmiddellijk naar de rechtsgeldigheid van deze partijbeslissing een onderzoek instellen.

Doch welke instantie is bevoegd te onderzoeken, of de door de regering getroffen regeling in overeenstemming is met goede trouw en billijkheid?

Er zijn gemakkelijk nog meer voorbeelden te vinden.

Ten aanzien van diverse door onze bonden naar voren gebrachte wensen wordt in "De Ambtenaar" van juli 1965 opgemerkt: "Acht jaar worden deze punten regelmatig opgebracht als de bonden in contact treden met de Overheid en steeds worden dezelfde antwoorden ontvangen, het heeft de aandacht, het is in studie, het wordt onderzocht op zijn praktische mogelijkheden, etc. maar na acht jaren is er hier nog geen enkele vooruitgang geboekt."

In "De Ambtenaar" van juni 1965 is het verslag opgenomen van een audiëntie, door de Minister-President verleend aan een delegatie van de A.N.A.A.F.

Hierin staat o.a.: "De Minister-President verklaart in verband met al het voorgaande op korte termijn te willen komen tot een incorporatie van de duurtetoeslag en een nieuwe salarisopbouw." "Op de vraag van de delegatie of dit weer niet erg lang gaat duren, antwoordt de Minister-President, dat men hoopt dit jaar nog klaar te komen."

In het boek van Cola Debrot "Dagboekbladen uit Genève" vinden we de volgende opmerkelijke uitspraak: "De Latino's hebben er een handje van verdragen te aanvaarden, maar ze niet na te leven. Het wekt hun verwondering op, dat men zich in dit gezelschap daarover pleegt te verbazen. Het zijn grotendeels meer of minder benevolente dictaturen met een democratische grondwet en een preambule ontleend aan de 'droits de l'homme et du citoyen'. De Latino's hebben allemaal Rousseau gelezen, de meesten alleen maar de titel op de omslag van het 'Contrat Social', het belangrijkste trouwens van het boek."

Als je niet beter wist, zou je denken, dat de schrijver het over de Antilliaanse regering heeft, temeer, daar hij enkele bladzijden voor de geciteerde zinsnede nog opgemerkt: "In de Nederlandse Antillen zijn op dit ogenblik meer dan eenentwintig verdragen van toepassing verklaard".

Overigens dreigt dit citaat ons van ons onderwerp af te voeren. Wij hadden het erover, dat de overheid zich als werkgever tegenover haar werknemers gedraagt op een wijze, die aan andere werkgevers verboden is, en we hebben getracht, daar enkele voorbeelden van te vinden.

Bij het vinden van voorbeelden kan "De Ambtenaar" ons opnieuw van dienst zijn. In het nummer van augustus 1965 is uiteengezet, dat er door alle deskundigen onderschreven vaste normen bestaan voor het voeren van een juist personeelsbeleid. Deze normen zijn omschreven voor de volgende onderdelen van het personeelsbeleid: het aannemen, de bezoldiging en de promoties van personeel en het toekennen van gratificaties aan personeel.

Deze normen worden unaniem aanvaard en moeten dus door elke werkgever worden gevolgd. Voor de overheid zijn dit normen van behoorlijk bestuur. Hoe handelt de overheid nu in de praktijk?

Onlangs is door de Landsregering op Aruba een ambtenaar c.q. arbeidscontractant benoemd. Deze persoon heeft als lid van de eilandsraad van Aruba in de openbare vergadering van de eilandsraad van de 22e okto-

ber 1964 het volgende opgemerkt: "Mijnheer de Voorzitter, het smijten met gemeenschapsgelden brengt geen heil. Wat bedoelen wij met: het smijten met gemeenschapsgelden? Onnodige dienstreizen maken, politieke collega's aan het werk stellen in speciaal voor hen gecreeërde banen. Luxieuze leventje leiden. Dat zijn de dingen, die wij hebben opgemerkt."

De taalfouten in dit citaat blijven uiteraard volledig voor rekening van de spreker. Ook de benoeming van deze persoon tot ambtenaar c.q. arbeidscontractant vestigt in sterke mate de indruk, dat deze benoeming niet heeft plaatsgevonden volgens de normen van behoorlijk bestuur, hoewel men uit zijn eigen woorden wel kan afleiden, dat hij tegen de gevolgde procedure bezwaren zou kunnen koesteren.

Met deze voorbeelden, die wij nog met talloze anderen zouden kunnen vermeerderen, menen wij te hebben aangetoond, dat het sterke vermoeden bestaat, dat de overheid haar verplichtingen ten opzichte van haar werknemers niet nakomt met de van andere werkgevers geëiste goede trouw, billijkheid en redelijkheid, en zich bij het personeelsbeleid niet houdt aan de ook van de overheid geëiste normen van behoorlijk bestuur.

Dit sterke vermoeden zou pas tot zekerheid kunnen worden door een uitspraak van de onafhankelijke rechter. Nu is het verkrijgen van zo'n uitspraak wel gemakkelijk voor werknemers, op wie wettelijke bepalingen aangaande de arbeidsovereenkomst van toepassing zijn.

Zou het voor ambtenaren dan onmogelijk zijn?

Tot nu toe zijn alle procedures

PRIJSINDICES KOSTEN VAN LEVENSONDERHOUD OVER ARUBA EN CURAÇAO

(Januari 1958 = 100)

Maanden: 1965 en 1966:	Levens- en genotmiddelen:		Kleding en Manufacturen:		Diverse artikelen:		Huur:		Diensten:		Belastingen:		Totaal:	
	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao
Feb.	112.8	110,1	108,3	100,8	105,6	105,1	100,0	100,0	100,1	107,3	117,0	112,0	107,7	106,8
Maart	113,5	109,5	108,3	100,8	105,6	105,1	100,0	100,0	100,1	107,3	117,0	112,0	108,9	106,6
April	113,7	109,6	107,9	100,7	105,6	105,1	100,0	100,0	100,1	107,3	117,0	112,0	108,0	106,6
Mei	114,0	109,5	108,4	100,5	105,8	104,9	100,0	100,0	100,1	107,3	117,0	112,0	108,2	106,5
Juni	114,3	110,2	108,8	100,4	105,7	105,0	100,0	100,0	100,1	107,3	117,0	112,0	108,6	106,8
Juli	115,6	110,5	108,6	100,4	105,8	105,1	100,0	100,0	100,1	107,3	117,0	112,0	109,0	107,0
Aug.	116,2	111,1	109,1	100,4	105,9	105,0	100,0	100,0	100,1	107,3	117,0	112,0	109,3	107,2
Sept.	116,0	111,9	109,0	100,4	105,8	104,9	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	108,9	107,4
Oct.	116,5	112,0	108,9	100,4	105,8	104,7	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	109,1	107,4
Nov.	116,3	112,3	109,0	100,4	105,9	104,7	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	109,0	107,5
Dec.	117,0		109,0		105,8		100,0		98,6		117,0		109,3	
Jan.	116,9		109,0		105,7		100,0		98,6		117,0		109,3	

van ambtenaren tegen de overheid als werkgever steeds in hoger beroep behandeld door de Raad van Beroep in Ambtenarenzaken, waar de ambtenaren hun proces in de meeste gevallen hebben verloren.

Toch moet er naar mijn mening een uitweg uit deze impasse mogelijk zijn. Misschien zouden de juristen van onze bonden eens kunnen zoeken in de richting van de onrechtmatige overheidsdaad.

De onrechtmatige overheidsdaad is een juridisch zeer moeilijk onderwerp, en ik wil er hier dan ook niet te veel over zeggen.

Sinds 1919 wordt onder onrechtmatige daad verstaan een handelen of nalaten dat, of in breuk maakt op een anders recht, òf in strijd is met des daders rechtsplicht, òf indruist, hetzij tegen de goede zedene, hetzij tegen de zorgvuldigheid, welke in het maatschappelijk verkeer betaamt ten aanzien van eens anders persoon of goed.

Onder de goede zeden wordt als rechtsbegrip verstaan de normen der moraal, voorzover deze door de maatschappelijke samenleving als (ongeschreven) rechtsnormen worden aanvaard. Het zijn normen, die men niet alleen volgens zijn geweten, maar ook rechtens moet naleven.

De Hoge Raad heeft een overeenkomst in strijd met de goede zeden geoordeeld, waarbij een gemeenteraadslid zich tegen toezegging van een geldelijke uitkering aan een derde verbond zijn stem uit te brengen vóór de benoeming van iemand tot een gemeentelijke functie.

Het begrip "zorgvuldigheid" is moeilijker te omschrijven. De overheid zal vaak maatregelen moeten nemen, die tegelijkertijd voor de één voordelig en voor de ander nadelig zijn. De zorgvuldigheid eist nu, dat deze belangen behoorlijk tegen elkaar worden afgewogen.

Dienaangaande heeft de Hoge Raad beslist, dat een belangenafweging, die in redelijkheid niet tot de gegeven beslissing heeft kunnen voeren, met niet-afweging moet worden gelijkgesteld.

Dit is echter slechts een van de aspecten van het begrip "zorgvuldigheid". De overige aspecten sluiten meer aan bij het normale spraakgebruik.

Een grote moeilijkheid bij het beginnen van een procedure zal wel zijn: wie zal de kat de bel aanbinden? Welke ambtenaar zal zo moedig zijn het proces te beginnen? Niet iedere ambtenaar kan dit doen, doch slechts de ambtenaar, die door een bepaalde onrechtmatige overheidsdaad schade heeft geleden. Dit houdt in, dat de norm die in dat geval geschonden zou zijn, ten doel had zijn belang te beschermen.

Tot nu toe heb ik echter om de grootste moeilijkheid heengedraaid als een kat om de hete brij

Deze moeilijkheid is het antwoord op de vraag: In welke gevallen is de overheid aansprakelijk, in welke gevallen kan men met redelijke kans op succes schadevergoeding van de overheid eisen op grond van een onrechtmatige overheidsdaad?

Sommige juristen stellen hiervoor betrekkelijk eenvoudige regels vast.

De overheid is slechts aansprakelijk, wanneer zij een uitdrukkelijk wetsvoorschrift overtreedt, onverschillig of dat van publiekrechtelijk of privaatrechtelijk aard is, en eveneens onverschillig, of enig subjectief privaatrecht wordt geschonden.

De onderdanen, zomin als de rechter, mogen het beleid van de overheid, noch haar daden als zodanig beoordelen, met andere woorden: geen oordeel komt hun toe over de wijze, waarop de overheid haar publiekrechtelijke plichten vervult.

De overheid kan zich slechts schuldig maken aan een onrechtmatige daad, als zij aan het maatschappelijk verkeer deelneemt op gelijke voet als een bijzonder persoon, door handelingen te verrichten, die naar haar aard niet slechts door de overheid, maar ook door een bijzonder persoon kunnen worden verricht.

Bovenstaande regels, die alle ontleend zijn aan arresten van de Hoge Raad, dienen in dat geval slechts om de leek op juridisch gebied een globale indruk te geven van de aard van de vragen, waar het hier om gaat.

De werkelijke problematiek is veel moeilijker, en kan daarom in dit verband niet worden behandeld.

Ik wil hier volstaan met te concluderen, dat het alleszins de moeite waard zal zijn, als onze juristen zich eens grondig in deze materie gaan verdiepen. Zij kunnen de bonden van geval tot geval uitvoerig inlichten omtrent de vraag, voor wie het de moeite zal lonen een proces te beginnen.

In vele gevallen zal men het risico lopen, dat de rechter zich onbevoegd verklaart, of dat hij de eiser met een niet-ontvankelijk-verklaring naar huis stuurt. Het is echter altijd beter dit risico te lopen dan om helemaal niets te proberen.

Ons doel is, dat de overheid haar verplichtingen ten opzichte van de ambtenaren nakomt met dezelfde goede trouw, billijkheid en redelijkheid, die van iedere andere werkgever wordt

geëist, en dat de overheid zich zal houden aan de normen van behoorlijk bestuur. Om dit doel te bereiken zullen we ons wel enige opofferingen moeten getroosten.

Aruba, 3 Jan. 1966.
M.K.

—•—

Nota over het georganiseerd overleg in ambtenarenzaken

(Ingediende door de Nederlandse Regering bij de Staten - Generaal)
(vervolg)

Voorts dient er naar de mening van de ondergetekende naar te worden gestreefd de bemoeiingen van andere departementen met de materiële inhoud der voorgestelde maatregelen, waarvoor hij de eerste verantwoordelijkheid draagt, te beperken. Ook aan dit punt zal de ondergetekende nadere aandacht schenken.

In dit verband moge voorts worden besproken het bezwaar van de personeelsvertegenwoordiging, dat zij in een te laat stadium wordt ingeschakeld bij de voorbereiding van belangrijke en ingewikkelde aangelegenheden, waardoor in een later stadium het overleg kan worden bemoeilijkt. Daar komt dan bij, dat bij zulk een belangrijk en omvangrijk project, dat een lange tijd van voorbereiding eist, de centrales gedurende een zelfde lange tijd in het onzekere blijven verkeren en niet in staat zijn de leden der aangesloten organisaties omtrent het wanneer, het hoe en waarom in te lichten.

Inderdaad geeft dit bezwaar voor bepaalde aangelegenheden de situatie juist weer. De ondergetekende kan zich in de gevoelens van organisaties daaromtrent zeer wel verplaatsen.

Bij het vorenstaande dient evenwel te worden bedacht, dat alvorens de Regering een gesprek, althans een inleidend gesprek met de personeelsvertegenwoordiging kan doen aanvangen, zij zich ten minste een inzicht en een globale mening daaromtrent moet hebben kunnen vormen.

Nochthans zal het streven van ondergetekende er in het algemeen èn van geval tot geval op gericht zijn de personeelsorganisaties bij de voorbereiding van projecten als door hen bedoeld zo vroeg als mogelijk is te betrekken. Indien door deze nota enige verheldering ten aanzien van het overleg mocht ontstaan, zou dit naar het oordeel van ondergetekende des te gereder kunnen geschieden.

De voorbereiding en toelichting van voorstellen de Regering is naar het oordeel van de personeelsvertegenwoordiging in vele gevallen onvoldoende. Zij beschikt vaak niet over de gegevens, waarop die voorstellen berusten, en de toelichtende beschouwingen zijn vaak te summier om een gedegen beoordeling mogelijk te maken.

Ook deze klacht is voor bepaalde situaties, die zich in het verleden hebben voorgedaan, terecht geuit. De toelichting van bepaalde voorstellen heeft inderdaad wel te wensen overgelaten.

In de gevallen, waarin het regeringsstandpunt ten aanzien van het overheidspersoneel mede werd bepaald door de ten opzichte van het bedrijfsleven noodzakelijke beslissingen, was tijdgebrek vaak de oorzaak van de onvolkomen toelichting der voorstellen.

De ondergetekende meent evenwel, dat aan het vereiste van een gedegen, goed gedocumenteerde toelichting der voorstellen te allen tijde dient te worden voldaan, wil een verantwoorde behandeling in het georganiseerd overleg mogelijk zijn. Enige meerdere voorbereidingstijd zal dan desnoods voor lief moeten worden genomen.

Met het uiten van de wens naar groter "onderhandelings-bevoegdheid" voor de regeringsdelegatie is meestal in één adem genoemd het verlangen naar een onafhankelijk secretariaat van Centrale Commissie en regeringsdelegatie, dat onafhankelijk van de departementale voorbereiding de nodige onderzoekingen doet en gegevens verzamelt, die voor beide partijen in het overleg beslissend zullen zijn.

Het behoeft geen betoog, dat in de door de ondergetekende voorgestane nieuwe opzet van een onafhankelijk secretariaat geen sprake meer kan zijn. Niettemin zal het georganiseerd overleg ook in zijn nieuwe werkwijze behoefte hebben aan een secretariaat. Thans is het door de Minister van Binnenlandse Zaken aangewezen ambtshalve lid van de Centrale Commissie zowel algemeen secretaris van de regeringsdelegatie als van de Centrale Commissie. Dit ambtshalve lid is het hoofd van de hoofdafdeling

AAN DE LEDEN

Het bestuur van uw bond wenst op korte termijn te komen tot de samenstelling van een actieprogramma voor het jaar 1966.

Teneinde zoveel mogelijk alle wensen te vernemen die bij de diverse diensten bestaan zal ieder bestuursleden de achter zijn naam vermelde diensten bezoeken, althans deze circulaire verspreiden, waarna U, hetzij uw wensen vermeldt en hem doet toekomen hetzij hiervoor persoonlijk contact met hem opneemt.

K. Norder: Onderwijs, WEB, Haven en loodsdienst.

H. Th. Lopez: Bestuurskantoor, Deco, Abop, touristenbureau.

J. Lamens: Politie, brandweer, gevangenis.

J.A. Ruiz: Hulp bestuurskantoor SN, Luchthaven en tabuleerdienst.

L.G. Frans: DOW, Burgerlijke stand, domeinbeheer en telefoondienst.

E.D.C. Fowler: Arbeidszaken, Gezondheidsdienst, landslaboratorium.

G.A. Krist: Acc. dienst, Landskantoor, Belasting, acc. dienst, justitie, voogdijraad, sociale verzekeringsbank.

Baptist: WEB, Openbare leeszaal, veterinaire dienst, voorlichtingsdienst.

Marquez: Douane, inspectie der belastingen, landsontvanger.

Het bondslid: ....

werkzaam bij: ....

brengt het volgende onder de aandacht van het bestuur: hieronder kort en zakelijk klachten of wensen vermelden.

Overheidspersoneelszaken van het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Tegen deze koppeling van het secretariaat aan de betreffende beleidsafdeling bestaat bij de personeelsvertegenwoordiging bezwaar. Men is van oordeel, dat de stukken van het secretariaat te zeer de geest ademen van het door de ondergetekende gewenste beleid. Voor zover betreft de nota's omtrent zaken, die door ondergetekende in het georganiseerd overleg worden gebracht, spreekt dit welhaast vanzelf. Hetgeen namens de Regering in het georganiseerd overleg aan de orde wordt gesteld wordt uiteraard overeenkomstig haar instructies en opvattingen voorbereid en uitgewerkt.

Niettemin heeft de ondergetekende begrip voor de geuite bezwaren tegen een vereenzelviging van de betreffende beleids-afdeling en het secretariaat van het georganiseerd overleg. Ook hij acht het juister het secretariaat los te maken van de hoofdafdeling Overheidspersoneelzaken van zijn ministerie en als secretaris van het georganiseerd overleg een persoon aan te wijzen, die weliswaar administratief verbonden zal zijn met het Ministerie van Binnenlandse Zaken, doch overigens onder leiding van de voorzitter ter beschikking zal staan zowel van de regerings- als van de personeelsvertegenwoordiging. Overigens is ondergetekende er zich van bewust, dat hiermede niet ten volle is voldaan aan de bij de personeelsdelegaties levende wens naar een geheel los van het departement staand zelfstandig secretariaat van het georganiseerd overleg.

Die wens immers houdt verband met een opvatting over een taak en werkwijze van het georganiseerd overleg, die niet strookt met die van de Regering. Aan dit streven kan de ondergetekende dan ook niet verder tegemoet komen.

Als een middel om tot een betere functionering van het georganiseerd overleg te geraken is door een van in de Centrale Commissie vertegenwoordigde centrales aanbevolen een *splitsing van het overleg* naar grote belangengroepen. *(wordt vervolgd)*

Maandblad van de
Algemeen Nederlands Antilliaanse
Ambtenarenbond "Aruba"
Uitgegeven onder verantwoordelijkheid van het bestuur.

—•—

Secretariaat: ANAAB-Aruba:
J. LAMENS
Balashi 81 - Tel. 1883

—•—

Publicidad "EXITO" Aruba, N.A.
Wilhelminastraat, Oranjestad

—•—

Dr J Hartog

Bestuursmededelingen.

Het bestuur vergadert elke tweede Dinsdag van de maand in het bondskantoor Nassaustraat 68 Oranjestad. Degenen die het bestuur wensen te spreken kunnen dit doen voor aanvang der vergadering om 20.00 uur.

Copy voor het maandblad dient voor de 15e van elke maand in het bezit te zijn van de secretaris; J. Lamens Balashi 81 telefoon 1883.

Indien U op een andere afdeling wordt te werk gesteld, van school verandert etc. meldt U dit dan ten spoedigste aan de secretaris zodat U van een regelmatige toezending van dit blad verzekerd blijft.